

та організації роботи кадрової служби [4].

З іншого боку, формування кадрового потенціалу являє собою складний і довготривалий процес набуття й використання навичок, знань та умінь, який охоплює собою відповідне навчання, набуття практичних навичок і конкретне їх цільове використання в певних умовах. Результативність цього залежить від трудового потенціалу працівника, як сукупності якісних характеристик людини, які визначають можливість і межі участі в трудовій діяльності.

Кадровий потенціал характеризується найбільшою активністю та найменшою передбачуваністю розвитку порівняно з іншими елементами системи ресурсів підприємства. Люди не є пасивним об'єктом управління, вони активно змінюють себе, свої особистісні та професійні характеристики, ставлення до праці, керівництва та до підприємства взагалі.

ВИСНОВКИ

Таким чином, процес формування кадрового потенціалу підприємства є одним із напрямків його економічної стратегії і передбачає створення й організацію компетенції таким чином, щоб результат їхньої взаємодії був фактором успіху в досягненні стратегічних, тактичних і оперативних цілей діяльності підприємства.

Кваліфікаційні та соціальні характеристики кадрового потенціалу заслуговують особливої уваги в умовах перехідного періоду, пов'язаного з кризовими ситуаціями, соціальною напругою в суспільстві, не адаптованістю соціуму до ринкових умов.

Література:

1. Про зайнятість населення : Закон України за станом на 16 червня 2006 р. / Верховна Рада України. Офіц. вид. – К. : Парлам. вид-во, 2006. – 27 с.
2. Краснокутська Н.С. Потенціал підприємства: формування та оцінка. – К. : ЦУЛ, 2005 р.
3. Шульга А. Ю. Методика формування кадрової стратегії на підприємстві на основі компонентів трудового потенціала / А. Ю. Шульга // Економіка розвитку. – 2004. – № 4 (36). – С. 66–69.
4. Максименко Д.В. Формування кадрового потенціалу виноградарсько-виробничих господарств Закарпаття. – Мукачево: Карпатська вежа, 2010. – 216 с.
5. Гаращук О.В. Кадровий потенціал регіону: шляхи формування та використання: монографія / Гаращук О.В. – К.: Вид-во Європейського університету, 2011. – 372 с.
6. Рудий В.І. Стратегія вдосконалення кадрової політики підприємства / В.І. Рудий // Формування ринкових відносин в Україні. – 2004. – № 9. – 234-239 с.

КОНСУЛЬТАЦІЇ

Хто може посвідчувати довіреності і заповіти?

Кабінет міністрів України Постановою від 30.01.2013 року № 46 внс зміни до Порядку посвідчення заповітів і доручень, прирівнюваних до нотаріально посвідчених (затверджений Постановою КМУ від 15.06.1994 року № 419). Постановою визначено, що посвідчувати заповіти і довіреності, що прирівнюються до нотаріально посвідчених, мають право також уповноважені посадові особи органів місцевого самоврядування - довіреності осіб, які проживають у населених пунктах, де немає нотаріусів, крім довіреностей на право розпорядження нерухомим майном, довіреностей на управління і розпорядження корпоративними правами та довіреностей на користування і розпорядження транспортними засобами.

Такі зміни були внесені на реалізацію аналогічного положення в абз. 4 ч. 3 ст. 245 Цивільного кодексу, яке було введено ще Законом від 03.03.2009 «Про внесення зміни до статті 245 Цивільного кодексу України щодо повноважень посадових осіб органів місцевого самоврядування по вчиненню дій, прирівняних до нотаріальних».

Зауважимо, що стаття 245 Цивільного кодексу також була доповнена новим положенням Законом України № 5477-VI від 06.11.2012 року, а саме - довіреність суб'єкта права на безоплатну вторинну правову допомогу, за зверненням якого прийнято рішення про надання такої допомоги, може бути посвідчена посадовою особою органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги, і таке посвідчення прирівнюється до нотаріального (набирає чинності поетапно після початку діяльності центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги).

Також зауважимо, що 03.01.2013 року Кабінет міністрів України схвалив проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо удосконалення діяльності акціонерних товариств)», яким планується внести зміни до статті 245 Цивільного кодексу України і передбачити, що довіреність на право участі та голосування на загальних зборах може також посвідчуватися депозитарієм або зберігачем у порядку, визначеному Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.